

Jezusov grob.

(K sliki.)

 e nekaj ur — od večera velikega petka do zgodnjega jutra velikonočne nedelje — je počivalo Jezusovo presveto Telo v kamenitem grobu; o kako častitljivo in slavno je postalo ono sveto skalovje! S kako ganljivo pobožnostjo se ga spominjajo po vesoljnem svetu vsi dobri kristjani, zlasti veliki teden! Še posebno radi hodijo pridni otroci obiskat božji grob v domači cerkvi. Malo reči se še v poznejših letih tako radi spominjajo, kot teh detinsko-pobožnih obiskov v grobu ležečega Zveličarja.

Omilil pa se nam je ta sveti grob zato tako zelo, ker je v njem počivalo Jezusovo najsvetejše — božje Telo, in pa še posebno zato, ker se je na tem kraju zgodil največji čudež naše svete vere, ki je nekakšno potrdilo vseh drugih Jezusovih čudežev. Jezus je samega sebe obudil ter velečastno izpremenjen in častitljiv vstal iz groba — o prečudno vzvišena dogodba!

Gotovo vam bo ustrezno z lepo podobo, ki vam jo je „Angelček“ priredil za veliki teden. Ker pa tu naslikanega dogodka ne opisuje cerkveni evangelij za velikonočni praznik in ga tudi v zgodbah ne najdete, vam ga moram pojasniti po evangelijskem sporočilu. Ko je bila Marija Magdalena prihitela povedat apostolom, da ni več Jezusa v grobu, sta se takoj napotila Peter in Janez proti grobu. „Tekla sta pa oba skupaj, in oni učenec (sv. Janez) je pretekel Petra in je prvi prišel k grobu.“ Ni si pa upal iti v grob. Še le ko je Peter dospel in šel v grob, je šel tudi on za njim. Videla sta rjuhe ležati in prt, ki je bil pri njegovi glavi; ta ni bil zraven rjuh položen, marveč posebej na drugem kraju zvit.

Sv. Peter in Janez sta vzornika vsem gorečim obiskovalcem božjega groba; sv. Peter vsem pravim izpokornikom, sv. Janez pa otrokom in vsem nedolžnim mladeničem in dekletom.

